

[Hans Kjær.]

må også sikre, at der bliver rimelig tid til at handle den afløsningslov, som er bebudet, både af hensyn til folketinget og af hensyn til erhvervene. Jeg deler helt det håb, handelsministeren har givet udtryk for i sin fremsættelsestale om, at forlængelsen må blive kortvarig. Alligevel må det stå klart, at der opstår nye betydelige vanskeligheder for store dele af erhvervslivet ved denne datoforskydning. Det må derfor forventes, at der fremkommer velbegrundede ønsker om ændringer eller dispensationer. Men selv med fuld forståelse herfor vil jeg mene, at det er nødvendigt med en uændret forlængelse af loven, for ellers vil vi få et dobbelt sæt ændringer: først for det korte forløb, indtil den nye lov kan sættes i gang, og dernæst de betydelig større ændringer, som den bebudede lov må forventes at indeholde, samtidig med at den må forventes at have en længere varighed. Et sådant dobbelt sæt ændringer indebærer efter min opfattelse kimen til større forvirring og usikkerhed til skade for erhvervene.

Forlængelsen ud over den 1. marts nødvendiggør da, at afløsningsloven tager hensyn til de særlige problemer, der følger deraf. Ikke alene forsvinder den midlertidige kompensation for en dyrtidsportion; men en ny dyrtidsportion som følge af januarpristallet kommer til udløsning. Dertil kommer, at virkningerne af en overenskomst, hvis en konflikt undgås — og håbet beskæmmer jo som bekendt ingen — vil blive udløst med virkning fra 1. marts, selv om afklaringsen først sker på et senere tidspunkt. Jeg forudsætter derfor, når jeg kan tilsige det konservative folkepartis støtte til hurtig gennemførelse af handelsministerens lovfor-slag, at udarbejdelsen af den nye lov om pris- og avanceforhold, der skal afløse prisstoploven, vil tage hensyn til disse forhold.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Da dette ikke er noget Oxfordmøde, skal jeg afholde mig fra at udtrykke noget om mine følelser i forbindelse med det lovforslag, der her er

fremSAT. Jeg skal derfor nøjes med at sige, at det er uhensigtsmæssigt, hvis der opstår et slip imellem prisstoppet og den bebudede nye lovgivning, og derfor må vi gennemføre den foreslåede midlertidige forlængelse.

Vi har i den senere tid kunnet glæde os over prisstabilitet. Jeg har i kommentarer til dette fra flere sider set fremhævet, at dér kan man se: prisstoppet virker efter hensigten — og så kommer følgeslutningen: så må vi da endelig lade det køre videre eller have en anden stram prislovgivning. Jeg tror, begge tankesæt er forkerte. Jeg tror, at årsagen til prisstabiliteten er at finde i prisudviklingen i de lande, der har betydning for vor økonomi, og i den meget skarpe konkurrence, der gælder inden for erhvervslivet. Det er disse to faktorer langt, langt mere end prisstoploven, der har hidført den prisstabilitet, som vi kan glæde os over. Derfor tror jeg heller ikke på, at prisstoploven har medført opstemning af vældige prisstigningsbehov, der vil vælte ud over samfundet som en bølge den dag, prisstoppet er borte.

Jeg nævner disse ting for i god tid at forberede handelsministeren på, at den nye prislovgivning, der skal gennemføres, ikke skal være en stærk restriktionslov, ikke skal være en lovgivning, som konsoliderer en restriktionspolitik; det skal være en lovgivning, der giver en blød afvikling af restriktionerne.

Niels Helveg Petersen: De sidste tre måneder har udvist en glædelig prisstabilitet. Månedsindekserne har været uforandrede, og årsagen hertil tror jeg det er rigtigt at søge dels i den hårde konkurrence, dels i en almindelig afsvækkelse af efterspørgselspresset, men selvfølgelig også, i et vist omfang i hvert fald, i prisstoppet — i hvor stort et omfang kan altid diskuteres. Jeg er ikke i tvivl om, at det har haft en væsentlig betydning.

Det er uden begejstring, der i dag gives tilslutning til en midlertidig og kortvarig forlængelse af prislovgivningen. Hvis begejstring skulle til, kunne dette lovforslag ikke